

[Indenrigsministeren]

Hr. Henning Rasmussen, som har siddet i min stol tidligere, ved bedre end nogen, hvordan en regerings situation i forhold til oppositionen er i det øjeblik, vi bevæger os ind på de højst nødvendige, men undertiden besværlige bevillingsområder.

(Kort bemærkning)

Henning Rasmussen (S):

Det slap ministeren en lille smule nemt om ved: det er lettere for oppositionen, end det er for regeringen. Ja, det er et spørgsmål, for det er jo regeringens ansvar. Det er regeringen, der har bedt - forståeligt - Sundhedsstyrelsen om at fortælle, hvad der er nødvendigt, og hvad det koster. Derfor er det regeringens ansvar at finde de penge, der skal til. Vi skal gerne være med til at bevilge dem, men det er regeringens ansvar og ikke oppositionens.

(Kort bemærkning)

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er faktisk både til hr. Henning Rasmussen og til indenrigsministeren, for de kredsede lidt om samme emne.

Hr. Henning Rasmussen sagde, at en registrering vil betyde katastrofe med hensyn til smittespredning. Nu kan jeg ikke lige huske indenrigsministerens ordvalg, men det var noget af det samme.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre fra begge de herrer, eller i hvert fald én af dem, om der ikke i øjeblikket er en katastrofe med hensyn til smittespredning, fordi det ikke er registreret, fordi det ikke er under kønssygdomsloven. Jeg vil stadig væk anklage partierne, når de ikke vil være med til en registrering, at det ikke bliver henført under kønssygdomsloven.

Det er fuldstændig uansvarligt, hvad der sker i øjeblikket på det her område. Det er en forfæjlet pladderhumanisme, som jeg sagde før; det er horribelt, at man står og vedtager her i Folketinget, at man ikke vil gøre noget alvorligt ved en døbringende sygdom. Det vil man altså ikke, bortset fra at man, hvilket Fremskridtspartiet er enigt i, gerne vil bevilge nogle flere penge, gerne vil sætte noget mere oplysning i gang, men det hele skal stadig væk ske på frivillighedens basis.

(Kort bemærkning)

Henning Rasmussen (S):

Fru Pia Kjærsgaard vil tilsyneladende overhovedet ikke forstå, at det, det drejer sig om, når der er tale om en sygdom, vi ikke kan behandle, men hvor vi kan forhindre smitten, hvis folk ved, hvordan de skal bære sig ad, er at komme i forbindelse med folk og fortælle dem, hvordan de skal bære sig ad for at undgå, at smitten spredes. Det er det eneste, vi kan gøre ved en sygdom, vi ikke kan helbrede. Vi kan anvende andre metoder, hvis det er sygdomme, vi kan helbrede. Men her har vi kun den fremgangsmåde at sikre os, at folk henvender sig og får den information, der skal til, og bliver bibragt forståelsen af, hvordan de kan forhindre, at smitten spredes.

(Kort bemærkning)

Agerschou (SF):

Det er, som om fru Pia Kjærsgaard er kommet ind i en grammofonrille, hun har svært ved at komme ud af igen. Vi har under debatten i dag forsøgt at finde ud af, hvad Fremskridtspartiet egentlig mener, hvad formålet er med en registrering. Og der sker ikke andet, end at fru Pia Kjærsgaard fortsætter i rillen.

Det, jeg gerne vil have svar på, hvis vi går ud fra Fremskridtspartiets tankegang om en registrering, er: hvordan vil fru Pia Kjærsgaard få registreret de 10.000-15.000 antistofpositive, der ikke selv er klar over, at de er smittet? Hvis fru Pia Kjærsgaard ikke kan besvare det spørgsmål, er hendes tankegang meningsløs og kaffask.

(Kort bemærkning)

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg forstod ikke hr. Agerschous sidste ord, men jeg tror også, det var uden betydning, eller også kunne jeg ikke rigtig høre det, det ved jeg ikke.

Jeg kan stadig væk ikke se, at der er forskel på de sygdomme, vi har under kønssygdomsloven, og AIDS, bortset fra at AIDS ikke kan behandles og derfor er dobbelt så nedbrydende for samfundet. Med den begrundelse, at AIDS ikke kan behandles, vil man altså ikke registrere det, for det er synd for folk, at det ikke kan behandles. Men det